కొండవలస
శ్రీనివాసరావు

"నాకు చాలా ఆకలేస్తోందమ్మా... ఒక్క ముద్ద అన్నం తెచ్చిపెట్టగలవా...?" మల్లిని అడిగాడు నానయతాత.

నాలుగు రోజులుగా ఏకధాటిగా వర్షం కురుస్తోంది. ముష్టివాళ్లు మాదాకవళం కోసం చావిడి దాటి బైటకెళ్లలేకపోయారు. పిల్లలు, ముసలి వారు నాలుగు రోజులుగా తిండిలేక అలమటిస్తున్నారు.

"రాత్రి చాలా పొద్దుపోయింది. ఇప్పుడెవరు కూడు పెడతారు తాతా..." అంది మల్లి.

"ఒక్క అన్నం ముద్దపడందే ఈ ప్రాణం నిలువలేదమ్మా తల్లీ..." దీనంగా అన్నాడు నానయతాత.

"వర్షం కాస్త ఆగిపట్టింది... వీధిలోకి వెళ్తాను. ఏ ధర్మతల్లి అయినా దయ తలచి అన్నం ముద్ద ఇస్తే పట్టుకొస్తాను..." సిల్వర్ ప్లేట పట్టుకొని చావడి దాటి వీధిలోకి వెళ్లింది మల్లి.

నానయతాతకు, మల్లికీ తాతా మనవరాలు వరస ఎప్పుడు ఎలా కుదిరిందో తెలియదుగానీ ముసలి నానయతాతకు మాదాకవళం తెచ్చి పోషిస్తోంది మల్లి. ముష్టివాళ్ల సంబంధాలు ఎవరికి ఎవరితో ఎప్పుడు కలుగుతాయో తెలియదు కానీ ఈ ఆకలి తీర్చడం కోసం ఒకరితో ఒకరికి బలవంతపు సంబంధాలు కలిసి వారి అవసరాలు తీరుతుంటాయి. రక్తసంబంధాల కంటే అవసరాలు తీర్చుకునే సంబంధాలే ముష్టి వాళ్లలో ఎక్కువగా బలపడుతుంటాయి.

రాత్రి పది గంటలయింది.

వర్షం జోరు తగ్గింది. కానీ చినుకులు జడి జడిగా పడుతున్నాయి. వీధి నిర్మానుష్యంగా చీకటిగా ఉంది. దూరంగా అక్కడక్కడా వీధి దీపాలు గుడ్డిగా వెలుగుతున్నాయి. దూరంగా కుక్కలు ఆకలికి దీనంగా అరుస్తున్నాయి.

"మాదాకవళం తల్లీ... మీ పిల్లల పుణ్యం" ఒక ఇంటి ముందు నిల్చుని అడిగింది మల్లి.

"బ్రేవ్..." అంటూ భుక్తాయాసం తీర్చుకుంటూ ఇంటి నుండి వెలుపలకు వచ్చాడు యజమాని.

"మాదాకవళం... ఒక్క ముద్ద అన్నం వేయించండి బాబయ్యా..." దీనంగా అడిగింది మల్లి.

"భోజనాలు అయిపోయాయి వెళ్లు... వెళ్లు..." అన్నాడా గృహస్థు.

"ధర్మప్రభువులు... ఒక్క అన్నం ముద్ద ఇప్పించండయ్యా... మీదే పుణ్యం..." ఏదో ఆశతో అడిగింది మల్లి.

"గిన్నె పట్టవే..." అంటూ ఆ ఇంటి ఇల్లాలు బైటకు వచ్చింది.

ఆశతో గిన్నె పట్టింది మల్లి.

"అన్నం మిగల్లేదు... చారు మిగిలింది. తీసుకెళ్లు. అన్నం మరొకరిని అడిగి తిను" మల్లి గిన్నెలో చారు పోసిందా ఇల్లాలు.

"అన్నం లేని చారు ఏం చేసుకోను తల్లీ..." నిట్టూరుస్తూ అక్కడి నుండి మరొక ఇంటికి వెళ్లింది మల్లి.

ఎదురుగా ఓ ఇల్లు బారుగా తెరిచి ఉంది. పట్టపగలులా దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

ఆ చీకటిలో వెలుగు ప్రసరించే ఆ ఇల్లు మల్లిలో ఏదో ఆశ రేకెత్తించింది.

ఆ ఇంటి ముందు నిలిచింది మల్లి. తలుపులైతే బార్లా తెరిచి ఉన్నాయిగానీ మనుషులెవరూ మసలనట్లుంది.

'మాదాకవళం తల్లీ' బిగ్గరగా అరిచింది మల్లి. ఇంతలో జోరున వర్షం ప్రారంభమైంది

మక్షి. వర్షంలో తడిసిపోతున్న మల్లి చేసేదిలేక ధైర్యం చేసి ఆ ఇంటి వరండా ఎక్కింది.

"అమ్మా... ఒక్క అన్నం ముద్ద పెట్టించండి తల్లీ... మీదే పుణ్యం" కనిపించని ఆ ఇంటి ఇల్లాలిని వేడుకుంది మల్లి.

ఆ ఇంట్లో బాలు, చిదంబరం, నటరాజ్, వేలుపిళ్లై మొత్తం నలుగురు మగవారు మాత్రమే ఉంటున్నారు. వారు తమిళనాడు నుంచి ఇక్కడకు వచ్చారు. బట్టలు పెట్టెల్లోను, మూటలుగాను తీసుకుని ఇంటింటికీ తిరిగి స్కీముల ద్వారా అరువుగా బట్టలు అమ్ముతారు. నెలసరి వాయిదాల్లో వారిచ్చిన బట్టలు కొన్నవారు తిరిగి చెల్లిస్తారు. నాలుగు రోజుల నుంచి వర్షం మూలంగా బట్టల అమ్మకాలు జరగలేదు. ఇంటి పట్టునే తీరుబడిగా ఉండి ఇష్టం వచ్చింది వండుకుని తింటున్నారు ఆ నలుగురు వర్తకులు.

కొంచెం విసుగుతో చిరాకుతో 'మాదాకాళం తల్లీ...' బిగ్గరగా అరిచింది మల్లి. మల్లి కేకకు లోపలి నుండి వేలు బయటకు వచ్చాడు. అరుగుపై ఉన్న మల్లిని చూసాడు. వర్షంలో తడిసిన ఆమె అర్ధనగ్న శరీర అందాల్ని తిలకించసాగాడు. యవ్వనంలో ఉన్న మల్లి అందాలు వేలుకు ఏవేవో ఊహలు రేకెత్తించాయి. 'కాలంలో ఉండే కర్రి కుక్క కూడా అందంగానే ఉంటుందనేది లోకోక్తి. తినడానికి తిండిలేక పోయినా భగవంతుడిచ్చిన సౌందర్యం దాచలేకపోయింది మల్లి. "ఏంటలా సూత్తారు దొర... కాస్తా కూడెట్టండి దొరా... మీ కాలు మొక్కుతా" అంది మల్లి.

మల్లి అందాల్ని అంచనా వేస్తున్న వేలు తేరుకొని "అన్నం కావాలా... అయితే ఇలా రా..." అంటూ మల్లిని లోనికి ఆహ్వానించాడు. లోనికి రాను తటపటాయిస్తున్న మల్లితో "ఫరవా లేదు... లోనికిరా... అన్నం, కూరలు దండిగా ఉన్నాయి [illegible] మొహమాటంతో [illegible] గడియవేసాడు [illegible] చూసింది మల్లి.

"నువ్వు పద... కుక్కలు ఏమైనా [illegible] యని తలుపేసానుగానీ... పద... పద..." అంటూ మల్లిని లోనికి తీసుకెళ్లాడు వేలుపిళ్లై.

అనుకోకుండా ఎదురుగా నిలచిన మల్లిని చూసి గతుక్కుమన్నారు చిదంబరం, నటరాజ్, మణి. వారు వాతావరణానికి తగినట్లు మందు పార్టీ చేసుకుంటున్నారు... చికెన్ ముక్కలు నంజుకుంటూ మందు సేవిస్తున్న వారికి ఎదుట నిలిచిన మల్లి దివి నుంచి దిగిన దేవకన్యలా అగుపించింది.

"ఎవర్రా ఇది..." అడిగాడు మణి.

"ముష్టి పిల్ల... అన్నం కావాలట... అయినా చూస్తే ముష్టిదానిలా లేదు... ఏ రంభో మారువేషంలో వచ్చినట్లుంది కదూ..." అన్నాడు నటరాజ్.

"అవునవును... రంభే మనకోసం వచ్చింది" కోరస్‌గా అన్నారు.

వారి చేష్టలు అర్థం చేసుకున్న మల్లి భయంతో అక్కడి నుండి పారిపోయే ప్రయత్నం చేసింది. చటుక్కున ఆమె రెక్కపుచ్చుకుని "ఏం అలా పారిపోబోతున్నావ్?... అన్నం, కూరా అక్కర్లేదా" అన్నాడు మణి.

"అన్నం కావాలి బాబయ్యా... నాకు అన్నం కావాలి. కొంచెం అన్నం ఇచ్చేస్తే ఇక్కడి నుంచి వెళ్లిపోతాను..." భయం భయంగా అంది మల్లి.

"వెళ్లిపోవడానికా నిన్నిక్కడకు తెచ్చింది. అయినా అన్నం ఇస్తాం తీసుకెళుదువు గాని... తొందరపడకు" అన్నాడు నటరాజ్.

"నీకు ఆకలిగా ఉంది... అన్నం కావాలి. మాకు ఆకలిగా ఉంది... మరి ఎలా..." మడి మాట అర్థం కానట్టు చూసింది మల్లి.

"అర్థం కాలేదా బేలా... అయితే విను... నీ ఆకలి తీర్చడానికి అన్నం, కూరలు ఇస్తాం. మా శరీర ఆకలి మరి నువ్వే తీర్చాలి..." అన్నాడు వేలు.

అర్థంచేసుకున్న మల్లి "మీకు దండం పెడతాను... నన్ను ఒదిలేయండి... అవతల తాత ఆకలికి అలమటించిపోతున్నాడు. దయ ఉంచి కాస్త కూడెట్టండి పట్టుకుపోతా"నని బతిమిలాడింది.

"చూడుపిల్లా... ఇది మామూలే... నీకు కూడు కావాలి... మాకు నువ్వు కావాలి... కాసేపు మమ్మల్ని ఆనందపర్చావంటే నీ ఆకలితీరా కావలసినంత అన్నం, కూరలు పెడతాం రా..." అంటూ అక్కడే ఉన్న మంచంపై మల్లిని కుదేసాడు బాలు. అప్పుడే పెద్దపిడుగువంటి ఉరుము ఉరిమింది. కరెంటుపోయి మానవ మృగాల వేటను చూడలేనట్లు గదంతా చీకటి ఆవరించింది.

ఆ చీకటి తమకంలో యదేచ్ఛగా తమ కోరిక తీర్చుకున్నాయి మానవ మృగాలు. ఆకలై అన్నమడిగే అర్ధనగ్న అమ్మాయితో అలా తమ శరీరాకలి తీర్చుకున్నారు. తటాలున కరెంటు వచ్చి గదంతా వెలుగుతో నిండిపోయింది. అర్ధనగ్నంగా ఉన్న నలుగురూ బట్టలు సర్దుకున్నారు. జీవచ్ఛవంలా పడి ఉన్న మల్లి శరీరంపై దుప్పటి కప్పి సర్దారు.

ముఖంపై నీళ్లు జల్లి సేదతీరిన తరువాత నీళ్లు తాగించారు మల్లిచేత.

బాగా మెలకువ వచ్చిన మల్లి "నేనెల్లాలి కూడెట్టండి... తాత ఆకలితో అలమటిస్తున్నాడు..." అంది.

మల్లి సిల్వర్‌ప్లేటునిండా అన్నం, చికెన్ కూర వేసి ఇచ్చారు.

"రేపుకూడా రా... ఇలాగే కూడు, కూరా తీసుకెళుదువుగాని" అన్నారు మల్లిని.

ఆశ, నిరాశలతో నడవ శక్తిచాలక నానయ తాతను చేరి తాత ఆకలి తీర్చాలనే ఆశతో గబగబా ఆ ఇంటి నుండి బైటపడింది మల్లి. తడబాటుగా రాయి తగిలి బోర్లాపడింది. చేతిలోని ప్లేటులో అన్నం, కూర నేల కొరిగి మట్టి పాలైంది.

ఎక్కడి నుండో కుక్క ఒకటి వచ్చి నేలపై పడిన అన్నం తినసాగింది. పోటీగా మల్లి చేతికి దొరికినంత ప్లేటులో అన్నం, కూర ఎత్తింది.

పరుగువంటి నడకతో ముష్టివాళ్ల చావిడి చేరింది మల్లి. తాత చుట్టూ అంతా చేరి ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. వాళ్ల మాటలేవీ మల్లికి వినిపించలేదు.

"తాతా కూడు, కూర తెచ్చాను, తిను" అంటూ నానయతాతను తిప్పింది. ఎంతకూ లేవని నానయతాతపై పడి భోరున ఏడవసాగింది మల్లి.

"కూడు, కూర అయితే తెచ్చావుగానీ తినేందుకు నానయతాత లేడమ్మా... నిన్ను వదిలి తాను పరలోకానికి కూడంటూ వెళ్లిపోయాడమ్మా..." మరో ముసలి తాత మల్లికి చెప్పాడు.

చనిపోయావా తాతా...

నీ ఆకలి తీర్చాలని నేనెంత బాధపడి ఈ కూడు, కూర తెచ్చానో తెలుసా... అయినా ఇటువంటి కూడు, కూర నీవెందుకు తింటావులే... నానయతాతపై పడి భోరున ఏడుస్తోంది మల్లి.

●